

Közösségi alkalmaink a héten

Péntek	18.00 Gimnazista ifjúsági csoport
Szombaton	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

- 1. 2016. június 18-án 10 órakor lesznek a váci Székesegyházban a pap- és diakónusszentelések.** Imádkozzunk szent papi és szerzetesi hivatásokért!
- 2. 2016. június 19-én fél10kor lesz a Te Deum,** a tanév végi hálaadó szentmise itt a templomban.

A Szentatya június havi imaszándéka

Egyetemes: Hogy az idősek, a magukra hagyottak és az elmagányosodott emberek lehetőséget találjanak még a nagy városokban is a találkozásra és a szolidaritásra.

Evangelizációs szándék: Hogy a pap- és szerzetesnövendékek olyan pap- és szerzetesnevelőkkel találkozhassanak, akik az Evangélium örömeiben élnek, és akik nagy bölcsességgel készítik fel őket küldetésükre.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2016. június 5. IX. évf. 23. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 10. vasárnap

Evangélium

Abban az időben Jézus elment Naim városába. Vele mentek tanítványai és nyomukban nagy népsokaság. Amikor a város kapujához közeledett, halottat hoztak ki, egy özvegyasszony egyetlen fiát. Az édesanyát sokan kísérték a városból. Amikor az Úr meglátta, megesejt rajta a szíve, és így szólt hozzá: „Ne sírj!” Azután odalépett a koporsóhoz, és megérintette azt. Erre a halottvivők megálltak. Ő pedig így szólt: „Ifjú, mondom neked, kelj föl!” A halott felült, és beszélni kezdett. Ekkor Jézus átadta őt anyjának. Mindnyájukat elfogta a félelem, és így magasztalták Istent: „Nagy próféta támadt közöttünk.” „Isten meglátogatta népét.” Ennek híre elterjedt egész Júdeában és mindenfelé a környéken.

Útravaló

Jézus egész élete, szavai, tettei Isten irántunk való szeretetének a megnyilvánulásai. Jézus tehát a Szentháromságos egy Isten szeretetének a megtestesülése. Felemelni jött bennünket az ő közösségébe, a Vele és Benne való életre hívott meg minket. A hetedik eucharisztikus ima prefációjában

ezt imádkozzuk: “hűséges és irgalmas Atyánk, hálát adunk néked, mert nekünk adtad Fiadat, Jézust, Urunkat és testvérünket. Ő szerette a szegényt, a beteget, a kitzasztottat és a bünöst, nem ment el részvét nélkül semmiféle ínség mellett. Az ő élete és tanítása arra oktat minket, hogy olyan Isten vagy, aki úgy viseled gondunkat, mint ahogy egy atya törődik gyermekével.”

Jézus a csodáit nem a magamutogatás, vagy a hatalomfitogtatás végett cselekedte, hanem Isten irgalmas szeretetének, s az elközelgett Isten országa jeleként művelte. Az ő csodái messze felülmúlják mindazt, amit az ember megtehet, vagy akár csak elgondolhat. Ezek a bajba jutott emberek általában belekeseredtek sorsukba, kétségbeesettek. Nem gazdagok, nem irigylí őket senki, s nincs a világon semim, ami amellelt szólna, hogy sorsuk valaha is jó irányt vehet még. A csodák azonban reményre ösztönöznek, s ez a remény mozgatja ma is a kereszténységet. Erről szól ez a mai halottfeltámasztási történet. A naimi özvegy először elveszíti férjét, az ő védőbástyáját, majd nemsokára fiatal gyermekét is, aki számára az utolsó kapaszkodót, a jövőt és a reményt jelentette (nélkülözövé, jogfosztottá lett). A korakeresztény közösség aztán felkarolta az özvegyeket, s fontos feladatokat adott nekik. Az eddigi védtelenségüket és jogfosztottságukat felváltotta az a szemlélet, hogy ők azok a szegények, akiket az Isten különös szeretettel felkarol.

Hogyan segítek én a körülöttem élő emberek nyomorúságán? Egyáltalán észre veszem-e, meghallom-e az ő kiáltásukat? Nem pusztán anyagi értelemben, de meg tudom nyitni-e az én szívemet feléjük, Jézus irgalmas szeretetével közeledek-e a számomra nehéz, kitzasztott, magányos, sérült embertársaim felé? Vagy csak a biztonsági, jól kiépült falaimon belülről szórok ki néha egy kis maradékot a „rám-szorulóknak”, hogy a lelkiismeretemet megnyugtassam? Hiszek-e ma is a csodákban?

Részlet a Kishercegből (barátság, szertartás mibenléte):

- Légy szíves, szelídíts meg! – mondta a róka.

- Kész örömet - mondta a kis herceg -, de nem nagyon érek rá. Barátokat kell találnom, és annyi mindent meg kell ismernem!

- Az ember csak azt ismeri meg igazán, amit megszelídít - mondta a róka. - Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem léteznek, az embereknek nincsenek is barátaik. Ha azt akarod, hogy barátod legyen, szelídíts meg engem.

- Jó, jó, de hogyan? - kérdezte a kis herceg.

- Sok-sok türelem kell hozzá - felelte a róka. - Először leülsz szép, tisztos távolba tőlem, úgy, ott a fűben. Én majd a szemem sarkából nézlek, te pedig nem szólsz semmit. A beszéd csak félreértések forrása. De minden áldott nap egy kicsit közelebb ülhetsz...

Másnap visszajött a kis herceg.

- Jobb lett volna, ha ugyanabban az időben jössz - mondta a róka. - Ha például délután négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal; fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság. De ha csak úgy, akármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessem díszbe a szívemet... Szükség van bizonyos szertartásokra is.

- Mi az, hogy szertartás? - kérdezte a kis herceg.

- Az is olyasvalami, amit alaposan elfelejtettek - mondta a róka. - Attól lesz az egyik nap más, mint a másik, az egyik óra különböző a másiktól. Az én vadászaimnak is megvan például a maguk szertartása. Eszerint minden csütörtökön elmennek táncolni a falubeli lányokkal. Ezért aztán a csütörtök csodálatos nap! Olyankor egészen a szőlőig elsétálok. Ha a vadászok csak úgy akármikor táncolnának, minden nap egyforma lenne, és nekem egyáltalán nem lenne vakációm.